

Arrest

nr. 133 209 van 14 november 2014
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X
 X
 X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, die verklaren van Nepalese nationaliteit te zijn, op 1 september 2014 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 17 juli 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 oktober 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 november 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat P. GOVAERTS verschijnt voor de verzoekende partijen en van attaché C. D'HAENENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekers dienden een asielaanvraag in die op resp. 31 augustus 2012 en 20 december 2012 door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) werd geweigerd.

1.2. Op 15 februari 2013 dienden verzoekers een aanvraag in met toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.2. Deze aanvraag werd op 10 oktober 2013 onontvankelijk verklaard. De Raad vernietigde deze beslissing echter bij arrest nr. 126 701 van 3 juli 2014.

1.3. Op 17 juli 2014 werd de aanvraag opnieuw onontvankelijk verklaard. Dit is de thans bestreden beslissing, die is gemotiveerd als volgt:

“Redenen:

De aanvraag ging niet vergezeld van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van art. 9bis, §1 van de wet van 15.12.1980, gewijzigd door art. 4 van de wet van 15.09.2006.

Betrokkenen leggen een internetformulier van de Nepalese ambassade voor met de voorwaarden om een paspoort of een identiteitskaart te krijgen. Hieruit blijkt dat ze een staatsburgerschapskaart moeten voorleggen.

Ze leggen stukken voor van de Nepalese ambassade in Brussel om aan te tonen dat ze pogingen hebben ondernomen om een paspoort of een identiteitsdocument te verkrijgen. Hieruit blijkt dat de ambassade geen documenten kon afleveren omdat hun persoonsgegevens niet bevestigd werden in Nepal. Het is redelijk dat de ambassade wil verifiëren of betrokkenen daadwerkelijk onderdanen van Nepal zijn. We aanvaarden het feit dat de ambassade geen documenten wil afgeven omdat hun identiteit niet vaststaat niet als een geldige motivering om hen vrij te stellen van de identiteitsvoorwaarde.

Ze stellen dat ze Nepal ontvlucht zijn vanwege problemen met hun ouders maar ze leggen hier geen bewijzen van voor. Ze verwijzen naar de beslissingen het CGVS en de RVV maar deze bevestigen de aangehaalde problemen geenszins. Vervolgens stellen ze dat ze vanwege deze problemen ook niet op medewerking van hun ouders kunnen rekenen om aan identiteitsdocumenten te geraken. Uit de stukken die ze voorleggen blijkt echter niet dat de medewerking van de ouders hiervoor noodzakelijk is. Dat ze wel op hulp kunnen rekenen in Nepal om stukken op te sturen, blijkt uit de geboorteakten en de bewijzen van ongehuwde staat die ze voorleggen. Deze werden opgesteld in Nepal in 2012 toen betrokkenen al in België verbleven. We mogen dan ook van hen verwachten dat ze deze hulp aanwenden om een staatsburgerschapskaart te verkrijgen.

Zij maken bijgevolg niet aannemelijk dat ze niet aan een identiteitskaart, paspoort of aan een reistitel kunnen geraken die gelijkgesteld is aan een paspoort. Deze omzendbrief van 21.06.07 (punt II C 1-b) stelt dat de identiteit en nationaliteit moet bewezen worden door een internationaal erkend paspoort, of een gelijkgestelde reistitel te verkrijgen.

De geboorteakten en de bewijzen van ongehuwde staat kunnen niet worden aanvaard als identiteitsdocument. Deze tonen niet aan dat de drager van het document de persoon is die omschreven wordt in het document en hebben niet dezelfde bewijsaarde. ‘RVV nr. 11.33(van 19.05.08). »

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekers voeren een enig middel aan, dat luidt als volgt :

“SCHENDING VAN DE BEGINSELEN VAN BEHOORLIJK BESTUUR : ZORGVULDIGHEIDSPlicht;

De Dienst Vreemdelingenzaken heeft ten onrechte beslist dat de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk is.

Er werd door de Belgische staat onzorgvuldig onderzoek gevoerd naar de concrete situatie van verzoekers.

Het verzoek om machtiging tot verblijf o.b.v. art. 9bis van de Vreemdelingenwet werd onontvankelijk verklaard omdat het verzoek niet vergezeld was van een kopie van het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van een kopie van de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat betrokkenen vrij te stellen van deze voorwaarde. (zie bijlage 17)

Verzoekers kunnen geen paspoort of ander identiteitsdocument voorleggen. De Nepalese ambassade in Brussel vereist hiervoor documenten waarover cliënten niet beschikken en die ze evenmin kunnen bekomen. (zie bijlage 2) Verzoekers beschikken enkel over een geboortecertificaat en een certificaat dat ze niet getrouwd zijn. (zie bijlage 9 t.e.m. 12) De Nepalese ambassade vereist echter een staatsburgerschapkaart of een officieel document van elke verzoeker waaruit de erkenning door hun respectievelijke ouders blijkt. Mede omwille van problemen met hun ouders zijn verzoekers Nepal ontvlucht en hebben ze in België een asielaanvraag ingediend. Dit blijkt ook uit de beslissingen van het CGVS en de RvV die juist hun asielaanvraag heeft afgewezen o.a. omdat ze gebaseerd was op problemen van louter intrafamiliale aard. (zie bijlage 13 t.e.m. 16) Bijgevolg kunnen verzoekers vanzelfsprekend ook niet rekenen op enige hulp of medewerking van hun ouders om in België aan identiteitsdocumenten te geraken.

Verzoekers hebben zich gewend tot de Nepalese ambassade in Brussel en een reisdocument aangevraagd. Omwille van aangehaalde redenen wilde/kon de ambassade verzoekers niet de gevraagde documenten verschaffen. Verzoekers brengen een stuk van de Nepalese ambassade bij dat dit bevestigt. (zie bijlage 19)

Verzoekers brengen eveneens een document van de Nepalese ambassade bij dat bevestigt dat zij geen paspoort noch enig ander identiteitsdocument kunnen bekomen. (zie bijlage 20)

In de bestreden beslissing dd. 17.07.2014 stelt de verwerende partij onterecht dat verzoekers op hulp in Nepal kunnen rekenen om een staatsburgerschapkaart te verkrijgen. Verzoekers hebben zich echter tot de Nepalese ambassade in Brussel gewend waar ze te horen kregen dat dergelijke staatsburgerschapkaart enkel kan bekomen worden als ze zich persoonlijk tot Nepal zouden begeven. Bijgevolg is het onmogelijk voor verzoekers om in België een Nepalese staatsburgerschapkaart te bekomen. Verzoekers brengen een nieuw document van de Nepalese ambassade bij dat dit bevestigt (zie bijlage 21) Of verzoekers al dan niet om hulp uit Nepal zouden kunnen rekenen, is in deze kwestie volstrekt irrelevant.

Verwerende partij heeft onterecht geen rekening gehouden met deze niet onbelangrijke omstandigheden.

De minister van Binnenlandse Zaken heeft de plicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te stoelen op correcte feitenvinding en alle bijgebrachte bewijsstukken. Er moet geval per geval gekeken worden naar de concrete omstandigheden en concrete documenten van de zaak.

De bestreden beslissing komt tekort aan de zorgvuldigheidsplicht.

Dat het middel bijgevolg ernstig is ».

2.2. Verzoekers voeren in essentie aan dat de bestreden beslissing voorbijgaat aan het feit dat zij, omwille van de problemen die zij aanvoerden in het kader van een asielaanvraag, niet kunnen steunen op de hulp van hun ouders om de vereiste documenten in Nepal te verkrijgen. De Raad stelt echter vast dat uit de samenlezing van zijn arrest 94 241 van 20 december 2012 en de beslissing van de commissaris-generaal van 31 augustus 2012 blijkt dat de asielaanvraag niet enkel werd geweigerd omdat het problemen van familiale en persoonlijke aard zou betreffen, maar ook omdat de aangevoerde problemen ongeloofwaardig zijn, zodat hun betoog op dit punt niet kan worden bijgetreden. Het motief in de bestreden beslissing dat *“de beslissingen [van] het CGVS en de RvV [...] de aangehaalde problemen geenszins [bevestigen]”* vindt wel degelijk steun in het administratief dossier. Daarenboven motiveert de bestreden beslissing dat de medewerking van hun ouders niet noodzakelijk is, aangezien blijkt dat verzoekers op andere hulp uit Nepal konden rekenen om de geboorteakte en de bewijzen van ongehuwde staat voor te leggen. Deze werden hen immers vanuit Nepal opgestuurd toen verzoekers reeds in België verbleven. Aldus wordt gemotiveerd dat verzoekers ook deze hulp kunnen aanspreken om een staatsburgerschapkaart te verkrijgen. Verzoekers voeren evenwel aan dat zij slechts een Nepalese staatsburgerschapkaart kunnen verkrijgen indien zij zich persoonlijk naar Nepal zouden begeven. Zij leggen ter staving hiervan een stuk neer (stuk 21) van de ambassade van Nepal te Brussel van 13 augustus 2014 waaruit blijkt dat een Nepalees onderdaan een staatsburgerschapkaart slechts kan verkrijgen via de *Chief District Administration Office* in Nepal. De Nepalese ambassade is niet bevoegd om een dergelijk document af te geven. De ambassade kan het paspoort slechts vernieuwen op voorlegging van het huidige paspoort en de staatsburgerschapkaart van de onderdaan.

Evenwel blijkt, alleen reeds uit de datum van dit stuk, opgesteld op aanvraag van eerste verzoeker op 13 augustus 2014, dat dit niet ter kennis werd gebracht van de verwerende partij zodat deze, er bij het nemen van haar beslissing op 17 juli 2014 geen rekening mee kon houden. Het komt aan de verzoekende partijen toe bij het indienen van hun aanvraag duidelijk te maken welke omstandigheden hen naar hun oordeel kunnen vrijstellen van de documentaire identiteitsvoorwaarden. Te dezen blijkt uit de stukken van het administratief dossier en uit het arrest nr. 126 607 van 3 juli 2014 slechts dat verzoekers als verantwoording voor het niet voorleggen van een identiteitsdocument zich beriepen op

het feit dat de ambassade geen paspoorten kon afleveren omdat hun identiteit niet kon worden vastgesteld bij gebreke aan een staatsburgerschapskaart en dat zij niet op hulp uit Nepal konden rekenen om deze kaart te bemachtigen. Uit de hogerstaande bespreking blijkt dat de bestreden beslissing op afdoende wijze is gemotiveerd omtrent deze elementen.

Het middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien november tweeduizend veertien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

C. VERHAERT